

УДК 378.1

**Заславська Світлана Ігнатівна,
кандидат технічних наук, доцент,
заступник директора з навчальної роботи
Білоцерківського інституту
неперервної професійної освіти
ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»**

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Анотація. Розглянуто проблему вдосконалення підвищення кваліфікації педагогічних працівників професійної освіти у ракурсі інноваційної діяльності.

Модель інноваційної діяльності педагога досліджено в аксіологічному аспекті. Результати анкетування в ракурсі самооцінки педагогом інноваційної діяльності опрацьовано з використанням факторно-критеріального аналізу. Виявлено найвагоміші фактори та надано рекомендації з їх практичної реалізації.

Ключові слова: удосконалення, інноваційна діяльність, самооцінка, факторно-критеріальний аналіз, мотивація.

Заславская Светлана Игнатьевна

ПУТИ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ ПОВЫШЕНИЯ КВАЛИФИКАЦИИ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ РАБОТНИКОВ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Аннотация. Рассмотрена проблема совершенствования повышения квалификации педагогических работников профессионального образования в ракурсе инновационной деятельности.

Модель инновационной деятельности педагога исследована в аксиологическом аспекте. Результаты анкетирования в направлении самооценки педагогом инновационной деятельности обработаны с использованием факторно-критериального анализа. Выявлены наиболее весомые факторы и даны рекомендации по их практическому применению.

Ключевые слова: усовершенствование, инновационная деятельность, самооценка, факторно-критериальный анализ, мотивация.

Zaslavska Svitlana Ignativna

WAYS OF IMPROVEMENT TRAINING OF PEDAGOGICAL WORKERS OF VOCATIONAL EDUCATION

Abstract. The problem of improving the training of teaching staff of vocational education is considered in perspective of innovation.

The model of innovation activity of teacher is investigated in axiological aspect. The survey results in the direction of teachers' self-esteem innovation activity are processed using quotient-criterial analysis. The most important factors are detected and the recommendations for their implementation are granted.

Key words: *improvement, innovation activity, self-esteem, factor-criteria analysis, motivation.*

Постановка проблеми

У сучасних соціально-економічних умовах подальший розвиток економіки України передусім пов'язаний з професіоналізмом кадрів. У ХХІ столітті ключову роль відіграє неперервність професійної освіти, освіти протягом усього життя. Складовими неперервної освіти є формальне, неформальне й інформальне навчання. На цьому етапі вагомим внеском у неперервну освіту є підвищення кваліфікації в інститутах післядипломної освіти (формальна освіта).

Актуальність проблеми дослідження. Одним із шляхів удосконалення навчального процесу в цих навчальних закладах є впровадження інновацій. Інновація — це поступова якісна та продуктивна зміна чого-небудь. Інноваційний процес — це розрив з минулим, подолання звичного підходу.

Оволодіння педагогами професійних навчальних закладів інноваційними технологіями створює умови для підвищення на більш високий рівень підготовку професійно компетентних робітничих кадрів. Питання методичних засад упровадження інноваційних педагогічних технологій на цьому етапі є вкрай актуальними.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

За думкою академіка В. Кременя, «Інновація — це та суспільно-необхідна творча діяльність, яка є складовою будь-якого суспільного процесу, зокрема освітнього»⁵.

Як підкреслюють провідні науковці України, інновації — це сутність постіндустріального інформаційного суспільства, постійні зміни якого проблематизують буття людини. Особливе значення цей феномен має для освітньої галузі України, у межах якої реалізуються програми підготовки як фахівців, так і громадян¹.

Інновації в освіті, як науковий феномен, є предметом фундаментальних досліджень зарубіжних і вітчизняних учених (Л. Ващенко, В. Безпалько, Л. Даниленко, М. Кларін, В. Кремень, Ю. Мальований, Б. Мор, В. Паламарчук, О. Попова, Л. Пуховська, Є. Роджерс, О. Савченко, С. Сисоєва, О. Сухомлинська та ін.)

Інноваційний розвиток системи професійно-педагогічної освіти — це об'єктивно обумовлений, цілеспрямований процес переходу з одного стану в інший, який здійснюється за допомогою впровадження в педагогічний процес якісно нових елементів, що відповідають вимогам інформаційного суспільства та підвищують ефективність певної освітньої системи⁶.

⁵ Кремень В. Г. Інноваційна людина в стратегіях освіти / В. Г. Кремень // Професійна освіта: педагогіка і психологія: польсько-український щорічник; за ред. Т. Левовицького, І. Вільш, І. Зязюна, Н. Ничкало. — Ченстохова — Київ, 2008. — С. 37–49.

¹ Біла книга національної освіти України / Т. Ф. Алексєєнко, В. М. Аніщенко, Г. О. Балл [та ін.]; за заг. ред. В. Г. Кременя; НАПН України. — Вид. 3-тє. — К.: Київ. ун-т ім. Бориса Грінченка, 2011. — С. 32.

⁶ Лопашова Ю. О. Інноваційна спрямованість розвитку професійно-педагогічної освіти / Ю. О. Лопашова // Європейська інтеграція вищої освіти України у контексті Болонського процесу: теоретич. та наук.-метод. часопис «Вища освіта України». — 2014. — № 3 (дод. № 1). — С. 28–31.

Деякі фахівці пропонують «перетворення традиційних освітніх установ в постачальників інноваційних освітніх послуг і центри нового типу з розвитку професійної компетентності»⁴.

Інновація — це такі можливі зміни педагогічної діяльності, які ведуть до раніше не відомого результату, що розвиває теорію і практику навчання та виховання¹⁰.

Інноваційна діяльність педагога вимагає творчого підходу до здійснення навчально-виховного процесу.

С. Сисоєва зазначає, що професійний розвиток майбутнього спеціаліста здебільшого пов'язаний з розвитком його творчого потенціалу, рівень розвитку якого позначається не тільки на його професійній діяльності, а й на самому процесі його життя, самореалізації як засобу самоствердження через самовираження і саморозвиток⁹.

Як показують праці В. М'ясищева, С. Рубинштейна та інших, провідною аксіологічною функцією в системі педагогічних цінностей є цілі професійно-педагогічної творчої діяльності, бажання використати альтернативні підходи в навчанні, намагання самовизначитись, схильність до професійної свободи — саме вони виступають детермінатором інноваційної діяльності педагога⁸.

О. Виговська розглядає творчість як умову становлення самого педагога, його самопізнання та розвитку як особистості, але за дослідженням О. Виговської «творців» лише 13,5%². Вона каже: «Сьогодні суспільству потрібен педагог, здатний сприймати педагогічну інноваційну діяльність, як пріоритетну»¹².

Інноваційні ідеї, відкриття, як свідчить історія педагогіки, важко втілюються в життя, бо вони несуть суттєві зміни у загальноприйнятому уявленні людей. Будь-яка інновація є чужорідною на початку свого існування і лише з часом визнається людством⁷.

Педагогічна практика та аналіз свідчать, що викладачі в основному бояться інновацій, оскільки вони ведуть до інтенсивності праці й необхідності перенавчатися, можуть знизити їх значущість, ключову роль у навчальному процесі; обмежують імпровізацію й творчість в діяльності викладача.

Як соціальні причини несприйняття інновацій викладачі назвали такі:

- намагання зберегти звичні соціальні зв'язки і, відповідно, свій статус (35%);

⁴ Дехтяренко О. В. Потенціал контекстного обучения в формировании профессиональной компетентности / О. В. Дехтяренко // Теоретичні та методологічні засади розвитку педагогічної освіти: педагогічна майстерність, творчість, технології: зб. наук. пр. ; за заг. ред. Н. Г. Ничкало. — Х. : НТУ «ХП», 2007. — С. 403–408.

¹⁰ Юсуфбекова Н. Р. Общие основы педагогической инноватики: опыт разработки теории инновационных процессов в образовании / Н. Р. Юсуфбекова. — М. : Педагогика, 1991. — С. 37.

⁹ Сисоєва С. О. Технологізація освітньої діяльності в умовах неперервної професійної освіти / С. О. Сисоєва // Неперервна педагогічна освіта ; за ред. І. А. Зязюна. — К. : АПН України, Ін-т педагогіки і психології проф. освіти, 2000. — С. 264–265.

⁸ Рубинштейн С. Л. Основы общей психологии / С. Л. Рубинштейн. — СПб. : Питерком, 1999. — 720 с.

² Виговська О. І. Дослідження творчого потенціалу сучасного вчителя: функціональна модель / О. І. Виговська // Теоретичні та методологічні засади розвитку педагогічної освіти: педагогічна майстерність, творчість, технології: зб. наук. пр. ; за заг. ред. Н. Г. Ничкало. — Х. : НТУ «ХП», 2007. — С. 379–386.

¹² Якухно І. І. Теоретико-методичні основи управління інноваційним розвитком післядипломної педагогічної освіти регіону: монографія / І. І. Якухно. — Житомир : Полісся, 2011. — 536 с.

⁷ Науково-організаційні основи експертизи інноваційної освітньої діяльності в регіоні: наук.-метод. посіб. / Л. І. Даниленко, В. Ф. Паламарчук, О. І. Зайченко [та ін.] ; за заг. ред. Л. І. Даниленко. — К. : Логос, 2006. — С. 61.

- побоювання, що інновації змінять функціональні обов'язки і знизять задоволення своєю участю під час провадження інновацій (25%);
- упевненість у тому, що інновації вигідні керівництву (організації), а не працівнику (10%)¹¹.

Упровадження інноваційних технологій в процес підготовки кваліфікованих робітників ПНЗ (професійних навчальних закладів) пов'язано з певними труднощами, а саме: недостатньо чіткою мотивацією використання інноваційних технологій; відсутністю в ПНЗ необхідної матеріально-технічної бази³.

Таким чином інновації відіграють важливу роль в осучасненні педагогічного процесу в закладах післядипломної освіти, водночас вкрай важлива психологічна категорія як мотивація суб'єктів педагогічного процесу ще не вирішена.

Мета статті: аналіз педагогічної оцінки та самооцінки готовності педагога до інноваційної діяльності.

Виклад основного матеріалу

Донецькій інститут післядипломної освіти інженерно-педагогічних працівників (нині Білоцерківський інститут неперервної професійної освіти) близько 40 років займається підвищенням кваліфікації керівних та педагогічних кадрів ПНЗ. Весь цей час науково-педагогічні працівники інституту працюють над науковою проблемою розроблення та впровадження в навчальний процес інноваційних педагогічних і новітніх виробничих технологій, та формування практичних умінь та навичок з цієї проблеми у слухачів Інституту. Як показав наш досвід, це ефективний шлях удосконалення підвищення кваліфікації педагогічних кадрів. Водночас кінцевий результат — упровадження інновацій в навчально-виховний процес ПНЗ реалізується ще не на достатньому рівні.

Моніторинг ефективності курсів підвищення кваліфікації в нашому інституті показав, що саме впровадження інновацій є «наріжним каменем» цієї проблеми. Лише педагог-новатор може забезпечити інноваційний розвиток інститутів післядипломної освіти.

Модель інноваційної діяльності педагога нами досліджувалася в аксіологічному аспекті з урахуванням індивідуально-психологічних особливостей педагога. Анкета самооцінки педагогом інноваційної діяльності за п'ятибальною шкалою включала чотири напрями:

- мотиваційно-творча спрямованість особистості;
- креативність;
- професійні здібності до здійснення інноваційної діяльності;
- індивідуальні особливості педагога.

В анкетуванні взяли участь 89 педагогів з різних ПНЗ Київської області. Нижче наведено характеристику респондентів:

¹¹ Якухно І. І. Суперечності інноваційного розвитку післядипломної педагогічної освіти / І. І. Якухно // Післядипломна педагогічна освіта: європейські орієнтири та регіональні пріоритети: матеріали наук.-практ. конф. (м. Біла Церква. 10–11 верес., 2009 р.). — Біла Церква : КОПОПК. — 2009. — С. 28–34.

³ Глущенко О. В. Розробка і впровадження інноваційних педагогічних технологій у ПНЗ / О. В. Глущенко // Теоретичні та методологічні засади розвитку педагогічної освіти: педагогічна майстерність, творчість, технології: зб. наук. пр. ; за заг. ред. Н. Г. Ничкало.— Х. : НТУ «ХПІ», 2007. — С. 485–490.

Чоловіки – 36 осіб (40%).
 Жінки – 53 особи (60%).
 Мають вищу освіту – 52 особи (58%).
 Середню технічну – 37 осіб (42%).
 Вік до 30 років – 5 осіб (5,6%).
 Більше ніж 50 років – 44 особи (49,4%).
 Стаж роботи в ПНЗ:
 До 5-ти років – 15 осіб (16,8%);
 Більше ніж 20 років – 34 особи (38,2%).
 У табл. 1 представлено аналіз отриманих результатів.

Таблиця 1

**Факторно-критеріальна модель оцінки
 готовності педагогів ПНЗ до інноваційної діяльності**

№ з/п	Фактор (F)	Вагомість факторів (m)	Критерії оцінки факторів	Вагомість критеріїв (V)	Ступінь проявлення критеріїв (K)	Часткова оцінка фактора
1	2	3	4	5	6	7
I	Мотиваційно-творча спрямованість особистості $F_1 = \left(\frac{56,4 + 81,3 + 22,6 + 24,9 + 39,7 + 43,3}{6} \right) \times 0,15 = 6,7 \text{ (19,4\%)}$	0,15	1. Допитливість, творчий інтерес 2. Прагнення до творчих досягнень 3. Прагнення до лідерства 4. Прагнення отримати високу оцінку творчої діяльності з боку адміністрації	0,2 0,3 0,1 0,1	282 271 226 249	56,4 81,3 22,6 24,9

Продовження табл. 1

1	2	3	4	5	6	7
			5. Особиста значущість творчої діяльності	0,15	265	39,7
			6. Прагнення до самовдосконалення	0,15	289	43,3
			1. Продукування значної кількості рішень проблеми	0,15	259	38,8
			2. Незалежність суджень	0,10	272	27,2
			3. Інтелектуальна легкість у погодженні з ідеями	0,15	263	39,4
			4. Здатність відмовитися від стереотипів у педагогічній діяльності	0,10	262	26,2
			5. Прагнення до ризику	0,10	236	23,6
			6. Інтуїція до проблем у педагогічній діяльності	0,2	268	53,6
			7. Креативність мислення здібність до оціночних суджень	0,10	260	26,0
II	Креативність $F_2 = \left(\frac{38,8+27,2+39,4+26,2+23,6+53,6+26,0+27,1}{8} \right) \times 0,3 = 9,8 \text{ (28,3\%)}$	0,3				

Продовження табл. 1

1	2	3	4	5	6	7
			8. Здатність до самоаналізу, рефлексії	0,10	271	27,1
			1. Володіння методологією творчої діяльності	0,1	256	25,6
			2. Володіння методами педагогічних досліджень	0,1	252	25,2
			3. Здатність до створення авторської концепції, педагогічної технології	0,2	243	48,6
			4. Здатність до планування експериментальної роботи	0,1	254	25,4
			5. Уміння організовувати педагогічний експеримент в училищі	0,1	256	25,6
			6. Здатність до корекції, перебудови педагогічної діяльності	0,2	242	48,4
			7. Здатність акумулявати та використовувати досвід творчої діяльності інших педагогів	0,1	272	27,2
III	Професійні здібності до здійснення інноваційної діяльності $F_3 = \left(\frac{25,6 + 25,2 + 48,6 + 25,4 + 25,6 + 48,4 + 27,2 + 14,1 + 13,8}{9} \right) \times 0,4 = 11,28 \text{ (33\%)}$	0,4				

Продовження табл. 1

1	2	3	4	5	6	7
			8. Здатність до співпраці та взаємодопомоги у творчій діяльності	0,05	282	14,1
			9. Здатність творчо вирішувати конфлікти	0,05	277	13,8
			1. Темп творчої діяльності	0,2	259	51,8
			2. Працездатність особистості у творчій діяльності	0,2	274	54,8
			3. Рішучість, впевненість у собі	0,10	271	27,1
			4. Відповідальність за результати нововведень	0,2	271	54,2
			5. Упевненість у соціальній значущості творчої діяльності	0,15	258	38,7
			6. Здатність до самореалізації у творчості	0,15	275	41,2
IV	Індивідуальні особливості педагога $F_4 = \left(\frac{51,8 + 54,8 + 27,1 + 54,2 + 38,7 + 41,2}{6} \right) \times 0,15 = 6,69 \text{ (19,3\%)}$	0,15				

Як свідчать ці таблиці, найвагомішими факторами під час оцінювання готовності педагога ПНЗ до інноваційної діяльності є професійні здібності до здійснення інноваційної діяльності та креативність.

Мотиваційно-творча спрямованість особистості й індивідуальні особливості педагога мають однакові показники.

На рис. 1 показана структура готовності педагога до інноваційної діяльності.

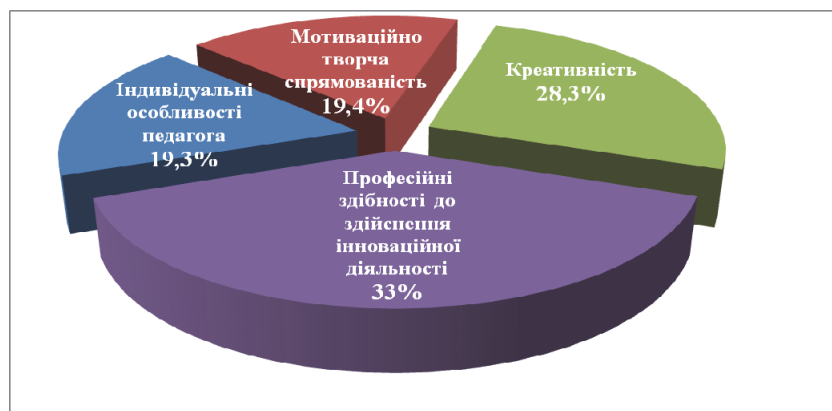

Рис. 1. Структура оцінювання готовності педагога до інноваційної діяльності

Як було визначено вище, мотивація відіграє важливу роль в створенні та впровадженні інновацій.

На рис. 2 представлена самооцінка педагогами факторів мотиваційно-творчої спрямованості особистості.

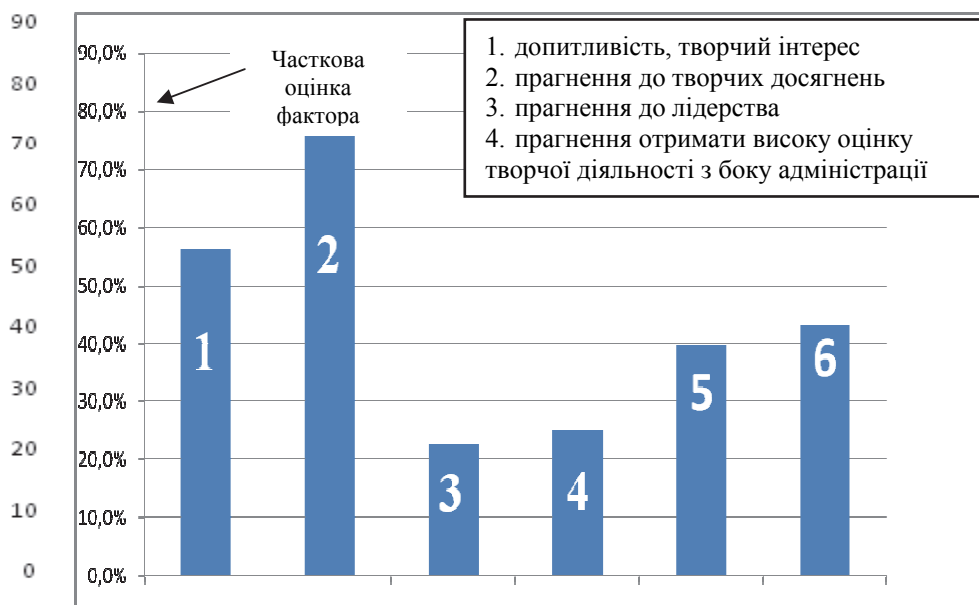

Рис. 2. Самооцінка педагогами факторів мотиваційно-творчої спрямованості особистості

Згідно з даними рис. 2, найвагомішими факторами для педагога є прагнення до творчих досягнень, творчий інтерес, прагнення до самовдосконалення.

Тобто моральний стимул до творчої діяльності у педагогів є, бажано було б підкріпити його матеріальним стимулом.

Наприклад, у республіці Казахстан здійснюється модернізація системи підвищення кваліфікації педагогів, яка передбачає від 30% до 100% доплати до заробітної плати педагогам, які пройшли підвищення кваліфікації та отримали сертифікат відповідного рівня.

У Білоцерківському інституті неперервної професійної освіти постійно проводиться моніторинг якості підвищення кваліфікації педагогічних працівників з включенням зовнішнього оцінювання з боку замовників - науково-методичних центрів ПТО.

За результатами моніторингу вносяться корективи у навчальні плани та програми. Перевага віддається активним й інтерактивним формам і методам підвищення кваліфікації: тренінги, ділові ігри, дискусії, проблемні лекції, семінари, конференції, круглі столи тощо.

Особлива увага приділяється впровадженню інформаційно-комунікаційних технологій. Основна мета – це формування у слухачів практичних умінь і навичок з упровадження інновацій в навчально-виховний процес ПНЗ.

Висновки

Система неперервної освіти в умовах постіндустріального суспільства стимулює соціально-економічний розвиток країни на шляху до Європи.

Основну роль у системі неперервної освіти відіграють інститути післядипломної освіти. Під час курсового підвищення кваліфікації необхідно готувати слухачів-педагогів ПНЗ до інноваційної діяльності, розвивати мотиваційні фактори та формувати практичні уміння з упровадження інновацій в навчально-виховний процес.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі

Розроблення найефективніших моделей підвищення кваліфікації педагогічних кадрів в інститутах післядипломної освіти є на часі. У Білоцерківському інституті неперервної професійної освіти планується проводити науково-дослідницьку роботу, яка спрямована на удосконалення системи підвищення кваліфікації педагогічних працівників системи ПТО, формування та розвиток інноваційних компетенцій педагогів професійної школи.

Список використаних джерел

1. Біла книга національної освіти України / Т. Ф. Алексеєнко, В. М. Аніщенко, Г. О. Балл [та ін.] ; за заг. ред. В. Г. Кременя ; НАПН України. – Вид. 3-тє. — К. : Київ. ун-т ім. Бориса Грінченка, 2011. — С. 32.
2. Виговська О. І. Дослідження творчого потенціалу сучасного вчителя: функціональна модель / О. І. Виговська // Теоретичні та методологічні засади розвитку педагогічної освіти: педагогічна майстерність, творчість, технології: зб. наук. пр. ; за заг. ред. Н. Г. Ничкало. — Х. : НТУ «ХП», 2007. — С. 379–386.
3. Глущенко О. В. Розробка і впровадження інноваційних педагогічних технологій у ПТНЗ / О. В. Глущенко // Теоретичні та методологічні засади розвитку педагогічної освіти: педагогічна майстерність, творчість, технології: зб. наук. пр. ; за заг. ред. Н. Г. Ничкало.— Х. : НТУ «ХП», 2007. — С. 485–490.

4. Дехтяренко О. В. Потенціал контекстного обучения в формировании профессиональной компетентности / О. В. Дехтяренко // Теоретичні та методологічні засади розвитку педагогічної освіти: педагогічна майстерність, творчість, технології: зб. наук. пр. ; за заг. ред. Н. Г. Ничкало. — Х. : НТУ «ХП», 2007. — С. 403–408.
5. Кремень В. Г. Інноваційна людина в стратегіях освіти / В. Г. Кремень // Професійна освіта: педагогіка і психологія: польсько-український щорічник ; за ред. Т. Левовицького, І. Вільш, І. Зязюна, Н. Ничкало. — Ченстохова – Київ, 2008. — С. 37–49.
6. Лопашова Ю. О. Інноваційна спрямованість розвитку професійно-педагогічної освіти / Ю. О. Лопашова // Європейська інтеграція вищої освіти України у контексті Болонського процесу: теоретич. та наук.-метод. часопис «Вища освіта України». — 2014. — № 3 (дод. № 1). — С. 28–31.
7. Науково-організаційні основи експертизи інноваційної освітньої діяльності в регіоні: наук.-метод. посіб. / Л. І. Даниленко, В. Ф. Паламарчук, О. І. Зайченко [та ін.] ; за заг. ред. Л. І. Даниленко. — К. : Логос, 2006. — С. 61.
8. Рубинштейн С. Л. Основы общей психологии / С. Л. Рубинштейн. — СПб. : Питерком, 1999. — 720 с.
9. Сисоєва С. О. Технологізація освітньої діяльності в умовах неперервної професійної освіти / С. О. Сисоєва // Неперервна педагогічна освіта ; за ред. І. А. Зязюна. — К. : АПН України, Ін-т педагогіки і психології проф. освіти, 2000. — С. 264–265.
10. Юсуфбекова Н. Р. Общие основы педагогической инноватики: опыт разработки теории инновационных процессов в образовании / Н. Р. Юсуфбекова. — М. : Педагогика, 1991. — С. 37.
11. Якухно І. І. Суперечності інноваційного розвитку післядипломної педагогічної освіти / І. І. Якухно // Післядипломна педагогічна освіта: європейські орієнтири та регіональні пріоритети: матеріали наук.-практ. конф. (м. Біла Церква. 10–11 верес., 2009 р.). — Біла Церква : КОІПОПК. — 2009. — С. 28–34.
12. Якухно І. І. Теоретико-методичні основи управління інноваційним розвитком післядипломної педагогічної освіти регіону: монографія / І. І. Якухно. — Житомир : Полісся, 2011. — 536 с.

Zaslavska Svitlana Ignativna

WAYS OF IMPROVEMENT TRAINING OF PEDAGOGICAL WORKERS OF VOCATIONAL EDUCATION

Improving the training of teaching staff of vocational education – is the main task of the Institutes of Postgraduate Education. One of the increasing efficiency the educational process in these educational establishments is innovation. Last researches and publications on this issue are analyzed.

Innovative system development of professional-pedagogical education is a purposeful process to date objectively is imposed by the demands the information society.

Innovative activity of the teacher requires above all a creative approach to performing training and educational process. The creative potential of the teacher develops as in the process of training in institutes of postgraduate education as at the stage of self improvement.

It is detected that one of the directions of improvement of educational process is implementation of innovation based on the monitoring of the effectiveness of training courses in Bilotserkivsky Institute of continuous professional education. The model of teacher readiness for innovative activity in axiological aspect by questionnaire is investigated.

Questionnaire of teacher' self-esteem of innovation activity on five-point system included: motivational and creative orientation of the personality, creativity, professional skills for the implementation of innovation activity, the individual characteristics of the teacher. The characteristic of respondents are submitted.

The results obtained are analyzed using factorial-criteria evaluation model of professional readiness of teachers of the institution to innovation activity. It is detected that the most important factor is a professional abilities to realization of innovative activity (33%).

Teachers' self-esteem of the factor of motivational and creative orientation of the person is represented in the histogram where the highest indicator in the criterion the desire for creative achievement.

The activity of Bilotserkivsky Institute of continuous professional education on implementation of innovations in the learning process using active and interactive forms and methods is disclosed. The recommendations for rising to a higher level of motivation of teaching staff for innovative activity are granted.